

[Indenrigs- og helligministeren.]

til at afhjælpe den meget følelige pladsmangel, som desværre eksisterer på serum-institutttet, hvad der ikke er helt uden risiko for de mennesker, der arbejder der; en pladsmangel, som først og fremmest gør sig gældende for biokemisk afdeling, serumafdelingen og tuberkuloseafdelingen. Man ville i de to etager, man vandt udover den, der på forhånd var bestemt til børnelammelseslaboratorier, indrette laboratorier til at afhjælpe denne pladsmangel og koncentrere de nævnte forskningsgrene under tilfredsstillende forhold.

Det betyder, at det projekt, man arbejder med, i økonomisk henseende er mere omfattende end de 1,1 mill. kr., som var til drøftelse i oktober. Jeg håber ikke, at denne større udgift på godt og vel 2,2 mill. kr. vil lægge nogen hindring i vejen i det høje finansudvalg for forslaget gennemførelse. Sagen er nemlig den, at man vinder disse tre etager for en udgift, som relativt er væsentlig mindre, end den ene etage ville andrage, og man får derved en udvidelse af pladsen på serum-institutttet og den forøgede kapacitet, som vistnok alle, der interesserer sig for denne institution og forstår dens vilkår, ønsker.

Jeg skal tillade mig at henstille til det høje ting, at vi i denne sag, der er rejst af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, lader os nøje med den kendsgerning, at der i øjeblikket i finansudvalget verserer en bevillingsansøgning, således som jeg her har redegjort for.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg takker for redegørelsen. Det kan være usædvanligt at diskutere noget, vi er enige om, men det hjælper jo ikke, at vi formelt og i ord er enige om, at det og det skal gøres, når der ingenting gøres. Det er i hvert fald ikke således, at det er vor skyld, at der hidtil ikke er sket noget; andre må have ansvaret. Derfor synes vi, at man ikke kan slå sig til tåls med, at sagen ligger i folketingets finansudvalg, således at folketingsflertal på en måde kan siges at være ansvarligt for, at sagen ikke er kommet længere. Jeg synes iøvrigt, at den højtærede indenrigsminister, under hvem sagen dog sorterer, kunne og burde lægge noget større ildhu for dagen, når det drejer sig om at få presset den fornødne bevilling igennem.

Jeg kan ikke afgøre, hvorvidt det er nød-

vendigt eller rimeligt at få en 4-etages bygning i stedet for den planlagte 1-etages, som muligvis kunne være nær ved sin færdiggørelse, hvis man havde skaffet sig bevillingen i oktober og straks var gået i gang med arbejdet. Det må andre afgøre. Jeg savnede imidlertid i ministerens redegørelse oplysning om, hvad den fjerde af disse 4 etager skulle bruges til, bortset fra at der måske også skal være kælder under huset. Ministeren talte om, at den ene etage skulle bruges til børnelammelsesforskning og de to etager til biokemisk forskning, tuberkuloseforskning o. s. v., men det giver jo kun tre etager. Jeg ved ikke, hvad A-B-C-forskning er, men ministeren kom i sin tale med nogle udtalelser om bakteriologisk krigsførelse, nervesage o. s. v., og i pressen er det meddelt — jeg kender kun denne sag fra pressen —, at en væsentlig del af denne bygning skulle bruges til bakteriologisk krigsførelse. Når vi indgående får at vide, hvad de tre etager skal bruges til, hvorfor får vi så ikke at vide, hvad den fjerde etage skal bruges til? Ministeren må have et ansvar; han skal ikke blot være en ekspeditionssekretær, der skal befordre sagen videre fra serum-institutttet. Jeg tror heller ikke, at serum-institutttet af sig selv finder på, hvilke bygninger der skal opføres med henblik på militærvesenets og den såkaldte civilbeskyttelses behov. Jeg tror nok, der er andre, der er interesseret i det og taler med serum-institutttet om det. Andre må være interesseret i, at planen om bygning af laboratorier til bekæmpelse af børnelammelse bliver koblet sammen med andre planer, der ikke just kan siges at have noget med den slags ting at gøre. Under alle omstændigheder kan jeg ikke slå mig til tåls med, at sagen ligger i finansudvalget, hvor den altså nu, såvidt jeg forstår, har ligget ikke i en måned, men i 5—6 uger. Så må jeg virkelig henstille, at ministeren udtaler sig lidt nærmere om, hvad han vil gøre for at få sagen fremmet. Det, jeg i øjeblikket er interesseret i at få fremmet, er bygningen af laboratorier til forskning vedrørende børnelammelse. Vi ved, at tilstanden på serum-institutttet er sådan, at man hidtil har måttet indrette nødhjælpslaboratorier i tørveskure, kælderlokaler o. s. v., og det er naturligvis aldeles uholdbart og forsinker forskningen. Jeg synes, at ministeren skylder os en udtalelse om, hvad han vil gøre for at få fremskyndet denne sag, som vi diskuterede den 24. oktober, og